

Forfatter: Stuckenberg, Viggo

Titel: Udrag fra VEJBRED

Citation: Stuckenberg, Viggo: "Samlede Værker", i Stuckenberg, Viggo: *Samlede Værker*, 1910-11, s. 459. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-stuckenberg03-shoot-idm139889640976624/facsimile.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Værker

sidst blev han Prins. Det hele gik egentlig ganske nemt, naar blot der ikke var for langt til Verdens Ende.

Men saa kørte Karetten forbi Mads Persens.

— Bare da nu kan finde hjem igen! tænkte Bondedrengen, da de var vel forbi Havegærdet og paa en Vej, hvor han aldrig før havde været. — Hvad kommer det for Resten dig ved? sagde han og tænkte igen paa Prinsessen og slog drabelig om sig med Huen.

Men et Stykke fremme kunde han ikke bare sig for at vende sig om og se, om han endnu kunde sjøe den Gaard, hvor han vidste, hans Grød stod og ventede ham.

Jo, den laa bag ved ham, langt oppe paa Bakken, og det Syn gjorde ham kry igen. Han kunde i en snæver Vending komme hjem endnu.

— Død og Pine! Kragerne og Hunden! tænkte han.

Men da var der hverken Krager eller Hund eller Vogn eller Prinsesse. Han stod ganske alene midt i det alleralmindeligste Solskin.

Ja — og saa gik han hjem igen.

Men, som sagt, siden, da han fik Forstand til at læse i Bibelen, vidste han, at det var Fanden, han havde mødt. Og kom nogen og sagde, at det var Æventyret selv, og at han havde baaret sig dumt ad, tav han og aad attrigt sin haarde Grød.

Ja, jeg er nu kun en ganske almindelig Bonde! sagde han, naar han var færdig.

Og det samme sagde Præsten — som en Ros — over ham, da han døde. — og, Gud ske Lov, det er de fleste af os! føjede han til.

Og deri havde Præsten ganske Ret.
